

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.995 van 5 mei 2003
in de zaak A. 129.157/X-11.178.**

In zake : de n.v. CARAVANPARK WESTMEERBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN RILLAER,
kantoor houdende te 2820 BONHEIDEN,
Putsesteenweg 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CARAVANPARK WESTMEERBEEK op 12 november 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 5 juli 2002 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan "Terrein voor openluchtrecreatieve verblijven Westmeerbeek" te Hulshout, bekengemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 2 oktober 2002;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VAN RILLAER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de verzoekende partij stelt eigenaar te zijn van een terrein gelegen te Hulshout-Westmeerbeek, Heide 63, kadastraal bekend Sectie A, nr. 45L2; dat zij stelt aldaar een camping "Westmeerbeek" uit te baten waarvan niet wordt betwist dat deze overwegend is georiënteerd op vaste standplaatsen; dat volgens het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgesteld gewestplan Herentals-Mol het terrein grotendeels is gelegen in een gebied voor dag- en verblijfsrecreatie en voor een klein deel (5.000 m²) in een natuurgebied; dat bij besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 2000 het ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan "Westmeerbeek" genaamd, in de gemeente Hulshout, voorlopig wordt vastgesteld; dat de inleiding van de goedgekeurde toelichtingsnota bij dit ontwerp het volgende stelt :

"1. Statuut van het document

Dit voorontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan kadert in de problematiek van de (deels)zonevrije terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven waarvoor door de Vlaamse regering een bijzondere overgangsregel werd uitgevaardigd. Deze overgangsregel werd vastgelegd in artikel 188 bis in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Decr. 26.4.2000 - art.44 - B.S. 29.4.2000).

Uiterlijk op 28 februari 2001 moet met het oog op een planologische bestemmingswijziging van deze terreinen een gemotiveerd verzoek en een voorstel van ruimtelijk uitvoeringsplan worden ingediend bij de Vlaamse regering.

Uiterlijk op 1 juli 2001 wordt het ontwerp van het ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vastgesteld door de Vlaamse regering. Na 13 maanden (na o.a. openbaar onderzoek en advies VLACORO) wordt het uitvoeringsplan definitief goedgekeurd.

2. Aanleiding

Het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven verplicht deze terreinen om zich tegen uiterlijk 31 december 2000 te conformeren aan de nieuwe exploitatievoorwaarden. Voor 22 terreinen in de provincie Antwerpen bleek dit niet mogelijk omdat zij deels of geheel zonevrijd gelegen zijn. Het voortbestaan van deze terreinen,

en van gelijkaardige terreinen in de overige provincies, is dus bedreigd, tenzij, hun ruimtelijke zonering in overeenstemming wordt gebracht met het feitelijke grondgebruik. Hiervoor werd door de Vlaamse Regering een overgangsregeling uitgewerkt in het Besluit van 8 juni 2000 (...).

Dit houdt onder meer in dat de betrokken terreinen uiterlijk op 30 juni 2003 over een vergunning dienen te beschikken. Er is dus nood aan een dringende oplossing voor hun ruimtelijke ordeningssituatie.

1.485 standplaatsen bevinden zich op volledig verkeerd gezoneerde terreinen en zijn dus rechtstreeks bedreigd omdat de betrokken terreinen onder de huidige omstandigheden geen exploitatievergunning kunnen verkrijgen. 2.385 standplaatsen bevinden zich op deels verkeerd gezoneerde terreinen. Hier is het voortbestaan van de camping niet noodzakelijk direct bedreigd, maar wel indirect.

(...).";

dat verder meer specifiek met betrekking tot de camping Westmeerbeek de toelichtingsnota onder het kopje "situering" stelt wat volgt :

"(...)

b. Gewestplan

Het terrein is volledig gelegen in gebied voor verblijfsrecreatie en natuurgebied. Het gebied dat in kader van dit document besproken wordt spreekt zich uitsluitend uit over een mogelijke bestemmingswijziging van de zones die niet voor verblijfsrecreatie zijn.";

dat bij besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2002 het ruimtelijk uitvoeringsplan "Terrein voor openluchtrecreatieve verblijven Westmeerbeek" te Hulshout definitief wordt vastgesteld; dat dit het thans bestreden besluit is, dat bepaalt wat volgt :

"(...).

Overwegende dat aan het voorliggende ruimtelijk uitvoeringsplan aanpassingen werden aangebracht om grotendeels tegemoet te komen aan het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening;

Overwegende dat langs de N15 over een strook zowel openluchtrecreatieve verblijven zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 1° van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven toegelaten worden als deze bedoelt in artikel 2, § 1, 2° van hetzelfde decreet; dat dit ruimtelijk verantwoord is vermits er zo een geleidelijke overgang is van het hoogdynamische naar het laagdynamische deel van het terrein voor openluchtrecreatieve verblijven; dat de percelen die grenzen aan de westkant van de zone voor openluchtrecreatieve verblijven reeds hoogdynamisch uitgebaat worden;

Overwegende dat de kleine vijver in het oosten de bestemming krijgt van zone voor natuur met recreatief medegebruik en dat de zone voor natuur ten oosten van deze vijver beperkt wordt uitgebreid. De afdeling natuur formuleerde tijdens de plenaire vergadering geen opmerkingen bij het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan waarbij deze vijver voor het grootste deel in de zone voor openluchtrecreatieve verblijven met gemeenschappelijke voorzieningen lag en voor een klein deel in de zone voor natuur zodat de natuurwaarde van een groter deel eerder beperkt is;

(...).";

dat als bijlage 3 bij het bestreden besluit de toelichtingsnota gaat die overneemt hetgeen hiervoor uit de toelichtingsnota bij het voorlopig vastgesteld ontwerp is aangehaald; dat uit een vergelijking van het grafisch plan gevoegd bij het voorlopig vastgesteld ontwerp-ruimtelijk uitvoeringsplan met dat gevoegd bij het definitief vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan op het eerste gezicht blijkt dat de bestemming van de kleine vijver in het oosten wordt gewijzigd, in die zin dat deze de bestemming "zone voor natuur met recreatief medegebruik" verkrijgt; dat de in het voorlopig vastgesteld ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan oorspronkelijk bepaalde bestemming "zone voor openluchtrecreatieve verblijven met gemeenschappelijke voorzieningen" in het definitief vastgesteld plan wordt gewijzigd in drie onderscheiden bestemmingen, m.n. van het zuiden naar het noorden opeenvolgend in een "gebied voor openluchtrecreatieve verblijven met gemeenschappelijke voorzieningen", een "gebied voor openluchtrecreatieve verblijven met gemeenschappelijke voorzieningen" en een "zone voor toeristische kampeerplaatsen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 42, § 6, derde lid en 188bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening; dat zij doet gelden wat volgt :

"De definitieve vaststelling van het plan kan geen betrekking hebben op delen van het grondgebied die niet opgenomen zijn in het voorlopig vastgestelde plan (art. 42. §6, derde lid van het Decreet van 18 mei 1999).

Het voorontwerp van het RUP bepaalt uitdrukkelijk :

Het gebied dat in het kader van dit document besproken wordt spreekt zich uitsluitend uit over een mogelijke bestemmingswijziging van de zones die niet voor verblijfsrecreatie zijn. (...)

Het bestreden RUP kadert immers in de problematiek van de (deels) zonevreemde terreinen en had precies tot doel een zone-eigen oplossing te geven zodat gebeurlijke overtredingen kunnen worden geregulariseerd (...)

Dit doel kan uiteraard niet bereikt worden door de bestemming te wijzigen van de delen van het terrein die niet zonevreed zijn.

Vandaar dat het voorontwerp van het RUP uitdrukkelijk bepaalt dat het uitsluitend betrekking heeft op een mogelijke bestemmingswijziging van zones die niet voor verblijfsrecreatie zijn.

Het bestreden RUP heeft echter het noordelijk deel van de camping omgevormd tot zone voor toeristische kampeerplaatsen terwijl dit deel van de camping volgens het gewestplan bestemd was voor verblijfsrecreatie zodat dit deel niet opgenomen was in het voorlopig vastgestelde plan en dus niet kon gewijzigd worden door het bestreden RUP (schending van art. 42, §6, derde lid en 188 bis van het Decreet van 18 mei 1999, art. 188 bis gewijzigd bij het Decreet van 26 april 2000).

Het bestreden RUP heeft ook ten onrechte het strand aan de grote vijver omgevormd van zone voor verblijfsrecreatie tot natuurgebied met behoud van slechts een klein gedeelte voor recreatief medegebruik. Het strand lag immers in de zone voor verblijfsrecreatie en is bovendien de trekpleister van de camping. Vermits het strand bestemd was voor verblijfsrecreatie kon het door het bestreden RUP niet omgevormd worden tot natuurgebied vermits de gebieden voor verblijfsrecreatie niet opgenomen waren in het voorontwerp van het RUP (schending van art. 42, § 6, derde lid en 188bis van het Decreet van 18 mei 1999, art. 188bis gewijzigd bij het Decreet van 26 april 2000)";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het volstaat het juridisch (grafisch) plan dat onderdeel is van het voorlopig vastgestelde ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan te vergelijken met dat welke onderdeel is van het definitief vastgestelde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan om vast te stellen dat het middel niet ernstig is; dat zij verder uiteenzet hetgeen volgt :

"(...)

Het juridisch (grafisch) plan horend bij het voorlopig vastgesteld plan, geeft de contouren aan van het gebied waarvoor een gewestelijk (in feite via art. 188bis DORO: provinciaal) RUP wordt opgemaakt. Het is de uitvoering van art. 38, § 1, 1ste alinea, 1°, van het DORO. Door het gebied als dusdanig vast te leggen kan het op te maken RUP zich uitspreken over de bestemmingen binnen dit gebied. Het gaat er zonder twijfel niet buiten, terwijl alle gebieden die er binnen liggen, precies door de juridische omschrijving van het grondgebied waarvoor het wordt opgemaakt ook tot het plan behoren en aldus kunnen behouden ofwel herbestemd worden. Door de vaststelling van het plan heeft het verordenende kracht op grond van de bepaling van art. 38, § 1, 2de alinea, van het DORO.

Wanneer grafisch het gebied voor het opmaken van een RUP is vastgesteld, kan dit, binnen dit gebied, onbeperkt de bestemming regelen op grond van de bepaling van art. 38, § 1, 1ste alinea, 2°, van het DORO. In casu heeft het gewestelijk RUP niets anders gedaan. Bij die vaststelling is de Vlaamse Regering bij het definitief vaststellen van het RUP ingegaan op bezwaren die werden geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek. De wijzigingen die aan het voorlopig vastgestelde plan zijn aangebracht zijn zonder mogelijkheid tot betwisting gebaseerd op en vloeien voort uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen, én uit het naar aanleiding daarvan door de VLACORO geformuleerde advies zodat ze een rechtstreekse toepassing van art. 42, § 6, 2de lid, van het DORO en geen schending ervan, noch van art. 188bis DORO.

(...)"

dat zij verder doet gelden dat het voorgaande een toepassing is van wat reeds de procedure was met betrekking tot de opmaak van een gewestplan; dat zij vervolgens de opdracht en de bevoegdheid van de regionale commissie (thans de Vlaamse Commissie voor de Ruimtelijke Ordening) in herinnering brengt;

Overwegende dat artikel 188bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt als volgt :

"In afwijking van de artikelen 41 en 44 van de bepalingen van het richtinggevend en bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen die betrekking hebben op de taakverdeling tussen gewest, provincies en gemeenten, kan de Vlaamse regering, zolang er geen provinciaal ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd voor de betrokken provincie, op gemotiveerd verzoek en op voorstel van de provincieraad een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken voor een aangelegenheid die in een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan had moeten geregeld worden. De aanpak van de betrokken aangelegenheid moet een dringend karakter hebben. Het voorstel van de provincieraad moet volledig zijn uitgewerkt. Het moet kaderen in het provinciaal structuurplanningsproces en in voorkomend geval verantwoord worden op basis van de bepalingen van het voorontwerp of ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan. Het moet in overeenstemming zijn met de principes van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Op het ogenblik van de goedkeuring van het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan voor de betrokken provincie verkrijgen de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die zijn opgemaakt met toepassing van het eerste lid, het statuut van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. De betrokken ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor deze bepaling geldt worden opgesomd in het besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en het besluit tot goedkeuring daarvan. Binnen 14 dagen na de beslissing tot goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan stuurt de bestendige deputatie een afschrift van het goedkeuringsbesluit naar de gemeenten die overeenkomstig artikel 94 de bepalingen van het ruimtelijk uitvoeringsplan hebben opgenomen in hun plannenregister, met de vermelding dat de wijziging van het statuut van het plan in het register moet doorgevoerd worden. Het college van burgemeester en schepenen moet de aanpassing in het plannenregister binnen 14 dagen na ontvangst van het bericht doorvoeren";

Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat deze bepaling het resultaat is van een amendement, dat als volgt werd verantwoord (Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 252-2, 9) :

"Na 1 mei 2000 kunnen geen gewestplanwijzigingen meer worden opgestart. Tot die datum konden dringende ruimtelijke problematieken, die conform het subsidiariteitsbeginsel en de uitwerking ervan in decretale bepalingen en in bepalingen van het RSV in de toekomst hun regeling moeten krijgen in het provinciaal ruimtelijk structuurplan en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen, nog enigszins aangepakt worden met een gewestplanwijziging (op basis van de 'oude' taakverdeling en de bepaling van de inhoud van de gewestplannen). Na die datum kunnen alleen gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt worden voor onderwerpen die

conform het subsidiariteitsbeginsel op gewestelijk niveau moeten aangepakt worden.

Nu zal het nog een tijd duren vooraleer alle provincies hun provinciaal ruimtelijk structuurplan hebben vastgesteld, terwijl er nochtans dringende ruimtelijke behoeften kunnen zijn die ondertussen een regeling vergen, hoewel ze met provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen zouden moeten worden aangepakt.

Om die reden wordt de nieuwe bepaling voorgesteld.

De explicitering van deze regeling is overigens een aanduiding dat het subsidiariteitsprincipe geen loos principe is, en dat het dus, op expliciete uitzonderingen na, moet gehonoreerd worden.

Wat de toepassing van de bepaling betreft, zijn een aantal voorwaarden gesteld die o.m. moeten garanderen dat de provincie het gewest slechts vraagt een problematiek te regelen indien zij zelf terdege bezig is met een structuurplanningsproces.

Het voorstel van de provincie moet volledig zijn uitgewerkt. Logischerwijze kan het gewest geen wijzigingen in het voorstel aanbrengen (subsidiariteit). Zij kan het voorstel alleen gemotiveerd weigeren en eventueel een aanpassing van het voorstel suggereren.

(...)"

Overwegende dat tijdens de bespreking in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement er door één van de indieners van het amendement op is gewezen dat "de provincies zelf het uitvoeringsplan moeten opmaken, dat dan op het niveau van het Vlaams Gewest zal worden bekrachtigd" en dat "dit plan (er zal) uitzien als een gewestelijk uitvoeringsplan, dat het statuut krijgt van een provinciaal uitvoeringsplan van zodra het provinciaal ruimtelijk structuurplan klaar is" (Parl. St., VI. P. 1999-2000, nr. 252-3, 32);

Overwegende dat uit de bepalingen van het eerste lid van het voornoemd artikel 188bis blijkt dat de Vlaamse regering slechts kan optreden "zolang er geen provinciaal ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd voor de betrokken provincie", dat de tussenkomst van de Vlaamse regering gebeurt "op gemotiveerd verzoek en op voorstel van de provincieraad", dat het voorstel van de provincieraad "volledig (moet) zijn uitgewerkt" en dat een aldus goedgekeurd gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vanaf de goedkeuring van het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan geacht wordt een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te zijn, terwijl uit de parlementaire voorbereiding voortvloeit dat de regering "geen wijzigingen in het voorstel (kan) aanbrengen"; dat op het eerste gezicht uit al deze elementen kan worden afgeleid dat de aan het ruimtelijk structuurplan ten grondslag liggende beleidskeuzes zaak van de betrokken provincieraad zijn; dat bijgevolg op het eerste gezicht de Vlaamse regering bij het uitoefenen van de haar door artikel 188bis van het decreet van 18 mei 1999 toegewezen bevoegdheid niet eigenmachtig wijzigingen kan aanbrengen aan het

voorstel tot ruimtelijk uitvoeringsplan, maar wel - zoals in de hiervoor hernomen verantwoording van het amendement wordt aangestipt - op gemotiveerde wijze weigeren het plan vast te stellen;

Overwegende dat aldus op het eerste gezicht de tussenkomst van de Vlaamse regering vergeleken kan worden met de uitoefening van een goedkeuringstoezicht, waarbij de onder toezicht staande overheid instaat voor de beleidskeuzes, maar het van de goedkeuring door de toezichthoudende overheid afhangt of de regeling ook uitwerking mag hebben; dat in wezen op het eerste gezicht de tussenkomst van de Vlaamse regering in het raam van het voornoemde artikel 188bis, eerste lid, geen vaststellingsbevoegdheid lijkt te zijn, maar lijkt neer te komen op het uitoefenen van administratief toezicht;

Overwegende dat niet wordt betwist dat dat de Vlaamse regering bij het uitoefenen van haar bevoegdheid eigenmachtig wijzigingen heeft aangebracht aan het voorstel tot ruimtelijk uitvoeringsplan; dat het aanbrengen van deze wijzigingen op het eerste gezicht verder reiken dan wat de Vlaamse regering bij het uitoefenen van de haar door artikel 188bis van het decreet van 18 mei 1999 toegewezen bevoegdheid kan stellen; dat gelet op deze toegewezen bevoegdheid, de omstandigheid dat deze aanpassingen zijn geschied om grotendeels tegemoet te komen aan het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening op het eerste gezicht niet relevant lijkt; dat op het eerste gezicht artikel 188bis van het stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 geschonden lijkt; dat het middel in deze mate ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij uiteenzet wat volgt :

"1. De camping bestaat thans uit ongeveer 160 vaste staanplaatsen. Er komen geen toeristen op doorreis.

Van de 160 vaste staanplaatsen liggen er 70 of bijna de helft in de noordelijke zone die door het bestreden besluit omgevormd werd van zone voor verblijfsrecreatie tot zone voor toeristische kampeerplaatsen (zie het situatieplan van de camping, deel dat geel gekleurd is) (stuk 5).

Die 70 staanplaatsen zijn allen verhuurd als openluchtrecreatieve verblijven met individuele voorzieningen. Het zijn meer bepaald de staanplaatsen genummerd van 63 t.e.m. 137. In kapt II werden de verklaringen en/of de afrekeningen betreffende de staanplaatsen 63 t.e.m. 137 neergelegd.

Die 70 staanplaatsen werden ingevolge het voorontwerp van het RUP en in samenspraak met het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme in het voorjaar van 2002 volledig uitgerust met nieuwe gemeenschappelijke voorzieningen zoals :

- drinkwatervoorziening voor alle kampeerdere

- een gesloten intern rioleringsnet waarop elk perceel aangesloten is
- kabeldistributienet voorzieningen
- elektriciteitsvoorzieningen waarop elk perceel aangesloten is

Dit gebeurde volgens het beschrijvend verslag van 15 december 2001 en op de aanwijzing van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (...).

Nu deze noordelijke zone door het bestreden RUP omgevormd werd tot zone voor toeristische kampeerplaatsen dient deze zone volledig ontruimd en dienen alle individuele voorzieningen opnieuw afgebroken.

Deze zone wordt thans uitsluitend bestemd voor toeristen op doorreis terwijl er op de camping geen toeristen op doorreis verblijven. Westmeerbeek ligt inderdaad niet op een toeristische doorreisroute.

2. Krachtens artikel 25, § 2, 6° en 7° van het exploitatiebesluit van 23 februari 1995 dient verzoekster als uitbaatster, uiterlijk 4 maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad een aanvraag tot exploitatievergunning in te dienen bij V.C.G.T. en krachtens artikel 25, § 2, eerste lid van voornoemd besluit dient verzoekster uiterlijk op 30 juni 2003 te beschikken over een exploitatievergunning.

Die vergunning wordt enkel verleend op voorwaarde dat de exploitatie en het gebruik van het terrein toegelaten is door de planologische bestemming (art. 5.10°, van het exploitatiebesluit van 23 februari 1995).

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit veroorzaakt een MTHEN vermits verzoekster verplicht is uiterlijk 4 maanden na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad of uiterlijk tegen 2 februari 2003 :

- de 70 huurovereenkomsten met de eigenaars van de caravans in de noordelijke zone te verbreken en hen alle 70 van het terrein te verdrijven;
- alle nieuw aangelegde individuele voorzieningen af te breken.

Doet verzoekster dit niet, dan exploiteert zij haar terrein niet volgens de planologische bestemming en verliest zij op 30 juni 2003 het recht om de camping te exploiteren.

Het MTHEN is dan ook dubbel.

In de eerste plaats omdat de vernietiging van het bestreden RUP alleen, zonder voorafgaande schorsing, niet kan volstaan om aan de verzoekende partij een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeggebrachte nadeel te waarborgen (...). Zonder schorsing blijft de verzoekende partij immers verplicht de 70 huurovereenkomsten te verbreken en alle gemeenschappelijke voorzieningen af te breken vermits zij anders op 30 juni 2003 de camping moet sluiten bij gebrek aan exploitatievergunning. De verbreking van de huurovereenkomsten en de verwijdering van de individuele voorzieningen zijn nutteloos indien het bestreden RUP achteraf vernietigd wordt. De vernietiging zonder schorsing kan bovendien de verbreking van de 70 huurovereenkomsten en de afbraak van de gemeenschappelijke voorzieningen niet ongedaan maken. Het MTHEN is derhalve manifest aanwezig.

In de tweede plaats werden de nieuwe individuele voorzieningen volgens het beschrijvend verslag van 15 december 2001 (...) en in samenspraak met het V.C.G.T. aangelegd door de firma H.O. Makkum B.V. voor een totale som van 9.150.000 fr. Deze individuele voorzieningen worden door de verzoekende partij geleasd voor 1.409.000 fr. per jaar en dit over een periode van 10 jaar. (...)

Wanneer de verzoekende partij wegens het gebrek aan planologische overeenstemming van haar terrein op 30 juni 2003 geen exploitatievergunning kan krijgen, betekent dit een gigantisch verlies aan investeringen en dienen de individuele voorzieningen voor de staanplaatsen 63 t.e.m. 137 afgebroken.

Wanneer het geldelijk nadeel zodanige proporties aanneemt dat het ook niet-pecuniaire consequenties voor gevolg heeft en de levensvatbaarheid van een onderneming in het gedrang brengt, dan moet wel worden besloten tot een MTHEN (...).

3. Ten onrechte zouden verweerders voorhouden dat het MTHEN zou kunnen vermeden worden door de 70 huurders te herlokalisieren in de omgeving van de N15 zoals gesuggereerd door het bestreden besluit.

Het bestreden besluit vertrekt immers van de verkeerde veronderstelling dat de verzoekende partij ook eigenares zou zijn van het perceel gekadastraerd onder nummer 43 t in de omgeving van de N15 en op het juridisch plan aangeduid als deel van de camping. Dit deel is echter eigendom van de consoorten Veters.

Tijdens de diverse controlebezoeken deelde de verantwoordelijke ambtenaar van het V.C.G.T. aan de verzoekende partij mee dat zij enkel een exploitatievergunning voor dat deel van de camping kon krijgen op voorwaarde dat zij een huurcontract bezat (art. 5.5° van het exploitatiebesluit van 23 februari 1995). De consoorten Veters weigerden echter een huurcontract aan de verzoekende partij toe te staan. Dit is de reden waarom ook dit deel van de camping volledig ontruimd werd nog vóór het RUP van kracht werd. De uitwijkmogelijkheden naar de N15 bestaan dus niet.

Een herlocalisatie achter de sportvelden is evenmin mogelijk. Dit perceel bestaat uit een dennenbos zonder wegen en zonder enige infrastructuur. Een herlocalisatie op die plaats betekent dat het volledig bos moet verdwijnen (stuk 5 : het oranje gekleurde deel tussen de sportvelden en de blauwe strook met vijver)";

Overwegende dat de verwerende partij zich in eerste instantie de vraag stelt of het voorgehouden nadeel meer het gevolg is van het door de verzoekende partij onvoldoende opvolgen van het planningsproces en het gebrek aan het formuleren van opmerkingen en bezwaren, eerder dan van het plan zelf; dat zij zich in tweede instantie de vraag stelt of het nadeel niet eerder het gevolg is van het vooruit lopen op het definitieve planningsproces door de verzoekende partij, dat indien er vergunning ware aangevraagd voor de beschreven gemeenschappelijke voorzieningen, "zou er vermoedelijk gewezen zijn op de noodzaak te wachten tot de afwerking van het planningproces"; dat zij besluit dat er geen causaal verband is tussen het voorgehouden nadeel en het thans bestreden besluit;

Overwegende dat uit de niet betwiste feiten blijkt dat de door de verzoekende partij uitgebaatte camping uitsluitend bestaat uit openluchtrecreatieve verblijven met gemeenschappelijke voorzieningen, georiënteerd op vaste standplaatsen, met één plaats bestemd voor toeristen op doorreis; dat niet wordt betwist dat het terrein niet wordt gebruikt als camping voor toeristen op doorreis; dat verder niet wordt betwist dat het kampeerterrein regelmatig was vergund onder de vroegere wetgeving; dat evenmin wordt betwist dat het betreden besluit impliceert dat 70 standplaatsen of bijna de helft van het totaal aantal en die thans verhuurd zijn, "zonevreemd" worden; dat gelet op deze concrete feitelijke omstandigheden, het particulier karakter van de in artikel 25, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor

openluchtrecreatieve verblijven, vervatte procedure en op de omstandigheid dat de aanleiding voor de gevolgde planningsprocedure was het bestaande zonevreemd karakter van een deel van de camping op te lossen ten einde de uitbater desgewenst in de gelegenheid te stellen uiterlijk op 30 juni 2003 te kunnen voldoen aan de vereisten van de in voornoemde bepaling vervatte overgangsregeling, maakt de omstandigheid dat de verzoekende partij de huurovereenkomsten voor deze 70 "zonevreemde" standplaatsen dient te verbreken en de blijkbaar in samenspraak met het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme aangelegde individuele voorzieningen dient af te breken, op straffe van anders niet te kunnen beantwoorden aan de vereisten van de overgangsregeling vervat in voornoemd artikel 25, § 2, in casu een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit; dat dit nadeel voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat voorts, gelet op het hiervoor aangehaalde doel van het bestreden besluit, de verzoekende partij te dezen niet kan worden aangerekend te hebben vooruitgelopen op het bestreden besluit aangezien de kwestieuze standplaatsen volgens de in het gewestplan vastgestelde stedenbouwkundige voorschriften gelegen waren in een recreatiegebied en aangezien, met toepassing van artikel 25, § 2, 6°, van voornoemd besluit van 23 februari 1995, de verzoekende partij uiterlijk dertig dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het vaststellingsbesluit met betrekking tot het definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan dat de exploitatie en het gebruik van het terrein voor openluchtrecreatieve verblijven toelaat, de stedenbouwkundige vergunningen dient aan te vragen voor de vergunningsplichtige werken die opgenomen zijn in het beschrijvend verslag; dat derhalve de uiteenzetting van de verzoekende partij voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 juli 2002 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan "Terrein voor openluchtrecreatieve verblijven Westmeerbeek" te Hulshout.

Artikel 2.

Het arrest wordt bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.